

Tên: Trần Minh Ngọc

Lớp: 9A1

Trường: THCS Hoà Bình - Trần Dương, huyện Vĩnh Bảo, thành phố Hải Phòng

Cuộc thi "Những kỉ niệm sâu sắc về thầy cô & ngôi trường."

Bài làm

"Lời thầy cô như nắng ấm mùa xuân, soi sáng tâm hồn ta, vun đắp ước mơ." Quả thực là vậy, thầy cô không chỉ là người truyền đạt kiến thức mà còn là người truyền lửa, truyền đam mê giúp tôi tin vào bản thân và những điều tốt đẹp trong cuộc sống. Tôi biết rằng để nhận ra ước mơ, hoài bão của bản thân không phải dễ dàng. Tôi cũng đã từng không xác định được ước mơ, mục đích của bản thân mình là gì cho đến khi tôi gặp được cô Vũ Thị Hương, cô là người giữ một phần kỉ ức đẹp trong suốt những năm cấp hai của tôi. Cô hương là một người có bề dày kiến thức, kinh nghiệm dạy mình về văn học, cô đã dẫn dắt không biết bao nhiêu thế hệ học sinh đến bến bờ tri thức. Cô Hương là người truyền ngọn lửa đam mê mãnh liệt, bắt tâm cho tôi về môn ngữ văn. Nhờ cô, tôi từ một đứa chán ghét học văn đến nhường nào bây giờ đây lại yêu môn văn nhiều đến thế. Cô Vũ Thị Hương của chúng tôi không chỉ truyền đam mê qua sách vở, những bài giảng mà cô còn truyền cảm hứng bắt tâm cho tôi bằng những câu chuyện cuộc đời cô. Tôi nhớ rất kĩ lời cô nói với tôi:

- Thời đó, bạn cô không có sách vở, tài liệu như các em, muốn được một quyển sách cô quý nó như vàng mà hằng niu đọc từng trang một.

Bây nhiêu đó thôi cũng đủ làm tôi thấy được cô là người có đam mê, yêu sách. Chính nhờ đó tình yêu của tôi với môn văn ngày càng lớn thêm. Khi mới bước chân vào ngôi trường THCS Hoà Bình - Trần Dương thân yêu tôi là một đứa học sinh không quá nổi trội

với môn văn thậm chí có những lúc tôi chán ghét, mất hứng thú khi
 thấy những dòng chữ di dật, dầy đặc, những bài thơ, câu chuyện
 chưa học nhưng nhờ sự nhiệt huyết, đam mê, trách nhiệm với nghề
 của cô đã làm cháy lên ngọn lửa đam mê trong tôi và từ đó tôi
 bắt đầu trên con đường theo đuổi đam mê, ước mơ của chính mình.
 Tôi trở lên mãnh liệt, đam mê hơn bao giờ hết. Cô không chỉ đánh
 thức ước mơ mà cô còn cho tôi cơ hội để thử sức, trải nghiệm. Lúc
 biết tin cô sẽ chọn tôi đi thi học sinh giỏi tôi vui lắm, tôi đã
 thao thức và hồi hộp rất nhiều, tự hứa với bản thân mình "sẽ cố gắng
 thật nhiều, làm thật tốt để không phụ sự tin tưởng của cô". Cô
 luôn giúp đỡ và chỉ ra những lỗi sai, khuyết điểm của tôi trong môn
 văn. Cô luôn dành cho chúng tôi sự hiền dịu, nhẹ nhàng nhưng cũng
 không thể tránh những lúc chúng tôi hư, nói chuyện nhiều làm cô tổn
 thương đến phát khóc. Những lúc như thế tôi chỉ biết cúi mặt xuống
 dẫu ăn hận vì đã làm cô buồn lòng. Dù là vui vẻ, giận hờn,
 hay đôi khi tổn thương vì chúng tôi không tôn trọng bài giảng của cô
 thì cô vẫn cố gắng hết mình cho nghề, đang ngày đêm âm thầm
 vun đắp cho tương lai của chúng tôi, những cô cậu học trò còn
 non trẻ. Cô đã cố gắng hết mình cho nhà trường, không biết có
 bao nhiêu thế hệ học sinh đã được cô dìu dắt, dạy bảo nên người.
 Cô luôn âm thầm hi sinh vì chúng tôi như vậy. Cô là người mẹ,
 người truyền ngọn lửa đam mê mà tôi yêu quý và kính trọng nhất.
 Có lẽ trong bốn năm cấp hai kỉ ức đẹp nhất là kỉ ức về cô, cô
 luôn mang dấu ấn lớn trong con đường trưởng thành của tôi. Mỗi
 người đều sẽ tìm thấy con đường riêng của mình, bước qua
 những khó khăn mà trước đây tưởng chừng là không thể. Khoảng
 khắc tôi nhìn thấy cô Hương đang cầm cụ bên bàn làm việc tôi
 nhận ra rằng là người giáo viên là người không ngừng hi sinh không
 chỉ vì những đứa con thơ dại của mình mà còn vì một niềm tin rằng
 thông qua những con đường chưa từng khai phá ấy, chúng tôi sẽ
 trưởng thành và tìm thấy ước mơ, tương lai của mình nhờ vào những
 hạt giống niềm tin mà thầy cô đã gieo trồng. Thật biết ơn
 những người giáo viên như cô Hương rất nhiều vì họ vẫn đang âm

No.

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su	☀	☁	☔
Date		/		/					

thăm công hiến cho đời, cho nhà trường và trong sự nghiệp trồng người.
Tôi biết rằng con đường của thầy cô đi chưa bao giờ là dễ dàng cả
nó trải đầy những áp lực, khó khăn và những hi sinh thầm lặng.
Những giọt mồ hôi mà thầy cô đổ xuống chính là hạt giống ươm
mầm cho tương lai đất nước. Cảm ơn cô Vũ Thị Hương, người cô
em luôn trân trọng và yêu thương, hết biết ơn nhất, cảm ơn cô vì đã
đánh thức được ngọn lửa trong tim em. Mong cô sẽ luôn thành công
trong sự nghiệp trồng người.